

⁹¹ De Vooys, *Gesch. v. d. N. Taal* (1931) 178: „de belangrijkste regel betrof het weglaten van de buigings-n”. De negende regel (over die n en over de geslachtelijke pronominale aanduiding) mocht ook nooit aangetast worden. G. Royen, *Kollewijn-Spelling en Taalwetenschap* (1930) 100 zou liever regel 1-8 opgeven dan den eenigen 9en regel te moeten missen. Zoo heeft De Vooys, in zijn rede van 16 Juni l.l. voor zijn „Vereniging” ook gezegd, volgens de verslagen: „wij hebben duidelijk te kennen gegeven, dat t.o.v. de buigings-n een compromis op paedagogische en wetenschappelijke gronden onaanvaardbaar was”. En juichend, dat de strijd gewonnen is, en ijverend nu voor den spellingvrede, strijdt hij voor dezen „belangrijksten regel” krachtig voort, ook tegen de regeering.

⁹² Men zie o.a. *Proeve*: de hoofdstukken Naamvallen, Zelfstandig naamwoord, Lidwoord, Voornaamwoord; en bij „Holtvast” de overeenkomstige gedeelten. Verder de *Opstellen* van Kollewijn (het beste in den 2den druk) passim; ook de artikelen van dezen en van Buitenrust Hettema in *Taal en Letteren*. En allen die volgen, met De Vooys als leider, in de *Nieuwe Taalgids*. Deze zelf past de verst gaande stellingen van zijn richting met gematigdheid en vrij sober toe; wil men verder gaande practijk zien, van den laatsten tijd, dan leze men bv. Simons of Logeman, of radicale „vereenvoudigende” onderwijzers-kranten.

⁹³ „Holtvast” 8, 30, 40-44 en bij de pronomina.

⁹⁴ Van Ham en Hofker a.w. III^s 55-56.

⁹⁵ Zoo De Vooys, *N. Taalgids* 28, 188 vlgg. — „Wij verbazen ons toch dat taalgeleerden onder dit wanprodukt hun naam wilden plaatsen. Dat het in onderwijskringen instemming zou vinden lijkt ons ondenkbaar.” En even eer: ... „het zou niet moeilijk vallen een vernietigende kritiek te geven, maar voor onze lezers is die vrijwel overbodig”. Er wordt alleen nog een „curiosum” grappig aan de kaak gesteld. O, die Kollewijniaansche schoolmeestersgrappen! Komt daar dan nooit een einde aan? De hyena van Kollewijn (na 40 jaren dienst nog altijd vertoond), de olifant, de muis, de rat, nu *de tik* — alle met niet te ontraadselen geslachtsingewikkeldheid. De Vooys echter al weer overtroefd met: de zoen „in een klas van meisjes en „jonges”. *Lev. Talen* 1934, 238. Uitnemend geestig! Men moet dat lezen; waar haalt die Dr. Kruisinga het vandaan? Wat nu? Wie volgt?

⁹⁶ Voor de drie geslachten zie de taalkaart van Van Ginneken